

„ნებაუღლთაჲთ“

ტიტე ყიცილიყოდისათვის არა ერთხელ მიუთითებიათ მის მიერ ხშირად „მომეზარცხენო“ შეცდომების დაშვებისათვის.

— რა გემართება კაცო, სიტყვით პარტიის ხაზს იცავ, საქმით კი მის წინააღმდეგ დამოდიხარო, — უსაყვბ ღურებდენ მას.

ტიტეს არ უყვარდა თავის მართლებას, პირიქით, შეცდომებს ის სხვებში ნახულობდა.

უკანასკნელ დროს ის საპასუხისმგებლო თანამდებობიდან მოხსნეს და ერთ-ერთ რაიონში გააგზავნეს სამუშაოდ. სწორედ ამ დროს დაიწყო „სხუთწლედის მეოთხე დამამთავრებელი წლის“ სესხზე ხელის მოწერის კამპანია.

მშრომელი მოსახლეობა ყველაგან აღტაცებით ხვდება ამ დიდ საქმეს...

ყიცილიყოძეც შეუდგა თავის რაიონში ხსენებულ კამპანიის ჩატარებას. პასუხისმგებელ მომუშავეთა შორის გააფილებულ იქნა სოფლები; მათ უნდა ჩატარებიათ მოხსენებები, — ხალხისთვის გაეჩნოთ სესხის მნიშვნელობა და ხელის მოწერა ი ეწარმოებიათ.

პასუხისმგებელი მომუშავენი სოფლებისაკენ გაეშურნენ.

ყიცილიყოძემ ყველა ისინი სოცშეჯიბრებაში გამოიწვია და დიდი რიხით შეუდგა რამდენიმე სოფელში ხსენებულ კამპანიის ჩატარებას.

— მთავრობა ძალას არავის ატანს, — მოაწერეთ იმდენზე, რამდენიც შეგიძლიათ, ხელის მოწერა ნებაყოფლობით არის! — უხსნიდა ხალხს ყიცილიყოძე და თან რაღაც ორხიას ადგენდა...

პირველ სიაში ათავსებდა იმათ, რომლებსაც შეძლება ჰქონდათ დიდი თანხა გამოეღოთ სესხისათვის, მეორე სიაში კი იმათ, რომლებსაც ასეთი საშუალება არ ჰქონდათ და შეძლებისდაგვარათ აწერდენ ხელს.

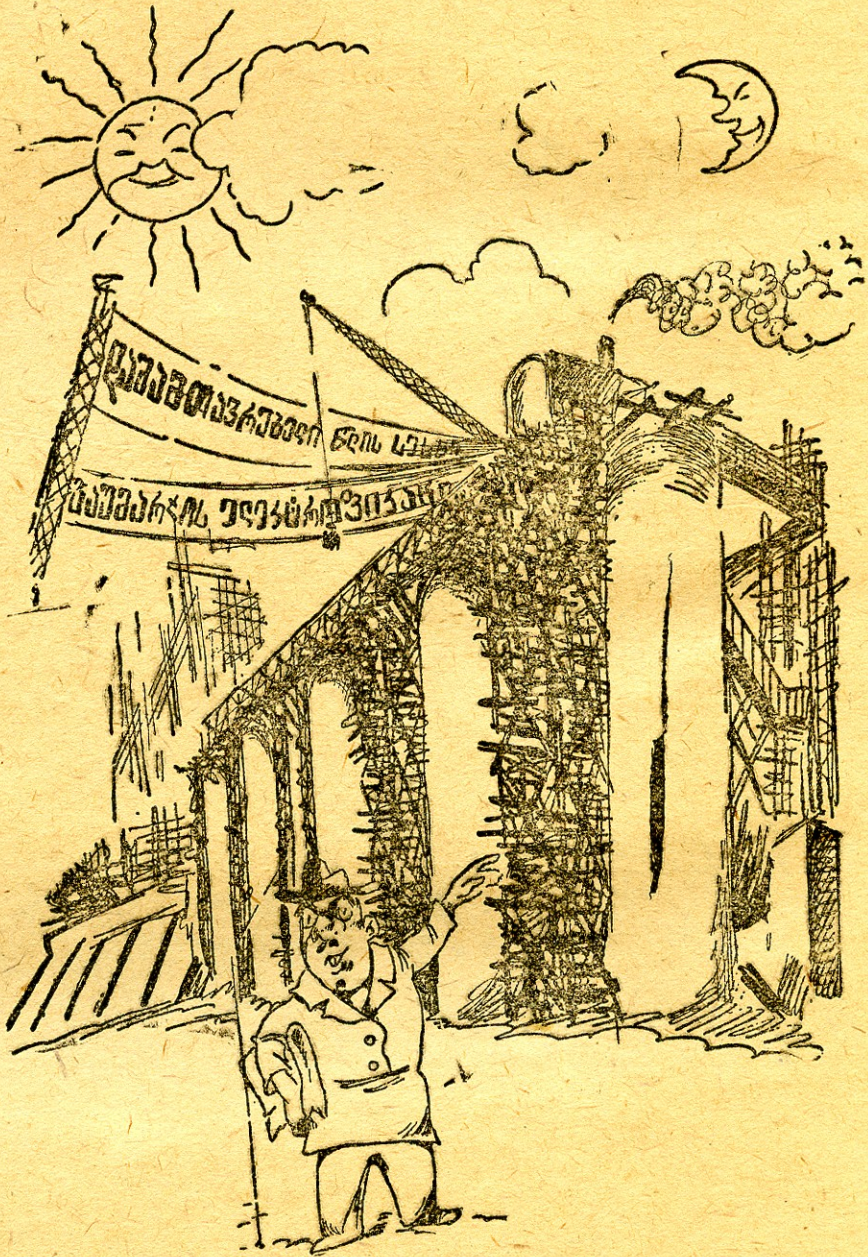
— რა საჭიროა ეს სიები! აკი ხელის მოწერა ნებაყოფლობით არის! — გაკვირვებით ეკითხებოდენ მას ჯე მყოფილო პირები.

— შე ხომ თქვენ ძალას არ გატანთ... მოაწერეთ რამდენზეც გინდათ, — ამ სიებს ვადგენ ისე, რომ გავიგოთ თქვენ შორის ვინ არის საბჭოთა ხელისუფლების მომხრე და ვინ არა.

— ყიცილიყოდის ასეთი მოქცევა

მისი მოსაზრება

ნახ. ქოქიაშვილისა

ოპორტუნისტი: — რა საჭიროა ახე მძლავრი შიდრო-ხადგური! რად გვინდა ამდენი სინათლე როცა დღით მზე ანათებს, ღამით კი მთვარე!

ზოგიერთებში უკმაყოფილებას იწვევდა.

— მაშ, თუ ასეა, ენახოთ, „ჩალით ხომ ქვიყანა არ არის დახურული“ — გაიძახოდენ ისინი.

კამპანია დასრულდა. ხსენებულ რაიონის ყველა სოფლებში სესხზე ხელის მოწერა ვადაქარბებით ჩატარდა...

მხოლოდ იმ სოფლებში, რომლებშიც ყიცილიყოძე ატარებდა კამპანიას, ხელის მოწერა დაახლოებით 20 პროც. აღწევდა.

ყიცილიყოძე მოხსნეს ხსენებულ რაიონიდან...

სესხზე ხელის მოწერა ამჟამად 80 პროცენტს აღწევს.

მიშვარდი.

ს ე ს ხ ი ს ღ ა მ ხ ე ა რ ე

რისკუბლიკანური კომისიის ქუთაისში ჩასულ სესიის გამო

ქუთაისში ჩამოვიდა. ხელშემწყობი კომისია, რომ ადგილზე გაესინჯა ხელის მომწირლების სია. შემ - სალაროს სამართველომ გააკეთა მოხსენება. მას ყურადღებით ისმენდნენ, ეტყობოდათ მოთმინება. „გოძელი“ სიტყვა მოკლედ ითქმის.

„ზიარია ამით კარგი“, გაამართლა სრულად თითქმის მომხსენებელმა ეს აზრი! თუმცა ადგილებს მოახვია მან კისერზე ბევრი ცოდვა, მაგრამ სხვა ბრალმდებელსავე არ დაიწყო იმან ბოღვა. საპასუხოთ ადგილებმა გაშალეს ინფორმაცია, ცდილობდნენ ეჩვენებიათ, ვინ რა ღირსების კაცია! ქუთაისი, ზესტაფონი, ხონი, ბაღდათი, ოკრიბა,

ერთმანეთს ეჯიბრებიან, თუ ვინ რამდენი მოკრიბა! ხელისმომწერთა სიაში პირველ რიგში ეხედავთ მუშას, მას მიჰყვება კოლმეურნე, არც მოსამსახურეს უშავს! მხოლოდ კერძო მესაკუთრე უკან მიჩნაჩალებს, კულში, იმ უგუნურს ჩერვონცები ჩაუტეპავს მაგრათ ყუთში! დიქრობს ამით იმას რამე სიკეთე შეეძინება, მას დარაჯობს დღე და ღამე, მშვიდით არც კი ეძინება! მოხსენებათა გარშემო კამათში ცოტა რამ ითქვა, რადგან ყველასათვის ცხადია ერთი რამ აქ გამორჩევა: რომ ამ ხესს ჩვენ გავასაღებთ საგრძნობი ვადამეტებით, ხუთწლედს ოთხში დავამთავრებთ მშრომელთა შემოქმედებით!

ს. თ. — ია.

მომეცი ხელი

(ლილოზი კოლმეურნესა და მის პირველ ვაჟს შორის)

— მომეცი მეთქი ხელი.. არ წააგებ! — დამანებე, კაცო თავი, სად მუქს სხვა ს. ვის სასესხებელი ფული. — შენ უბედურო, „სხვა“ სახელმწიფო? — სახელმწიფოს ისედაც ბევრი აქვს ფული, რად უნდა ჩემი სესხი. — სახელმწიფოს ფული არ აკლია, მაგრამ გაიგონე, ბელადის ლოზუნგი: „დაფუროთ და გაუსწოროთ“! — ვის გაუსწოროთ, კაცო? — ვის და ამერიკას.. ინგლისს, საფრანგეთს... — ჩემო ძმაო, თუ შეგიძლიათ მე ქნათა მე რას ჩამცივებინარ. — კი მაგრამ შენ ამ სახელმწიფოს შეილი არ ხარ? ვერ გაიგე, რომ სახელმწიფო ჩვენია—მუშების და გლეხების? — გენაცვალე სულში! ჩვენი თუ არის, სულ ერთი არ არის ეს ფული მე შექნება ჯიბეში თუ ხაზინაში იქნება? — ჯერ ერთი, ფულს, რომელსაც სახელმწიფოს სესხად ვაძლევთ, ხაზინაში, კი არ იქნება დაგდებული. ის ისევე ჩვენ მოგვცხმ რდება, ჩვენსავე. კათილდღეობის გაუბეჯობებსა. — ასე ჩემო კარგო, თუ ისევე მე უნდა მომზადდეს ავერ მუქს ჯიბეში და როგორც მინდა ამ მოვინმარ, ასე არ სკვობს? — რა უნდა გელოპარაკო, შენ ისევე არ გესმის რა არის შენთვის უყეთესი. კარგი შალ-აბრეშუმი გინდა? კარგი ფეხსაცმელები გინდა? კარგი პაიჭაბაღასი გინდა? კარგი სამკალ-სათონი იარაღი გინდა? კარგი გზები, კარგი ხილები. კარგი საავადმყოფო, კარგი სკოლა, ელექტრონის განათება, კარგი საოჯახო ჭურჭლეული, კარგი ავტომობილები, ტრაქტორები, კომბაინები გინდა? — მინდა. მამ!

მიართვით ცხელი საქაბური! თუ გინდა ყველაფერი ეს თავისით კი არ მოვა, ან თუ გგონია როკველერი ან მოზგანი ვამოგვზანის? ეს ყველაფერი ჩვენ უნდა შეიქმნათ, ჩვენი ხელით, ჩვენი ენერჯით და ჩვენი სახსრებით. სახელმწიფო ჩვენ უნდა გაეაძვროთ, გავალონიეროთ, მიფსკით სახსრები დაბრიკა-ქარხნებს ასევეაღ. — იცი მე თანდათან მომწონს შენი სიტყვები. — მომეცი ხელი! — არა მოიცა, მოიცა! — შენ კი კაცო თუ არ გინდა, კი არ გაძალბებ, შენთვის არის უმჯობესი, ფულს მოიკებ დედას გეიცვები, მე არც ერთი სესხი არ გამოიშვია, რომ მისი ობლიგაცია არ შემიძინოს, მერე არ აკითხვ? სესხში მიცემული თანხა ირავკრ მეტად ამოვიღო მოვიგებით გათამაშების დროს. ეზლანდელი სესხი, „ხუთწლედს დამამთავრე ბელი წელი“ რომ შევია სახელად. პირდაპირ მისწერება, მასში არ არის არც ერთი ობლიგაცია, რომელიც არ იგებდეს 200, 500, 1000, 5000 მანეთს და ასე შემდგ. — კი მაგრამ ალბად კოლმეურნის წყრები იგებენ მართლად! — ვინ გითხრა კაცო, ვისაც ობლიგაცია ექნება ყველა იგებს, თუ ასე გვექვება, კოლმეურნეავე შემოდი. მაგას რა დიდი საქმე უნდა, მაშინ ხომ ნამდვილ ქეშმარიტ გზაზე იქნები.. — მომეცი ხელი.. — აი ყოჩად, რამდენზე აწერ ხელს? — რამდენზედაც შენ მოაწერე.. — სამი კვირის საშუალო შემოსავალზე. მამ კოლმეურნეავე შემოდიხარ არა? — თუ მიმიღებთ, კი..

არ მსიამოვნა

თბილისის, ლანჩხუთის და ზოთის რაიონებში სესხის რამდენადაც გაეზარდა ბაზარზე მისაღებად

ბრძოლა სესხის გამბანიის უმოკლეს ვ.ღ.ში | დათავრებისათვის

კოლმეურნეები მოწინავეთა რეგებში | სესხის რამდენადაც გაეზარდა ბაზარზე მისაღებად

სესხის რამდენადაც გაეზარდა ბაზარზე მისაღებად

სესხის რამდენადაც გაეზარდა ბაზარზე მისაღებად

სესხის რამდენადაც გაეზარდა ბაზარზე მისაღებად

სესხის რამდენადაც გაეზარდა ბაზარზე მისაღებად

სესხის რამდენადაც გაეზარდა ბაზარზე მისაღებად

სესხის რამდენადაც გაეზარდა ბაზარზე მისაღებად

სესხის რამდენადაც გაეზარდა ბაზარზე მისაღებად

სესხის რამდენადაც გაეზარდა ბაზარზე მისაღებად

სესხის რამდენადაც გაეზარდა ბაზარზე მისაღებად

სესხის რამდენადაც გაეზარდა ბაზარზე მისაღებად

სესხის რამდენადაც გაეზარდა ბაზარზე მისაღებად

3

პრთხიასა!

იაპონიის დიპლომატია დამამშვიდებელ განცხადებებით გამოდის იაპონია-საბჭო-
თა კავშირის ურთიერთობის შესახებ.
ასეთი განცხადებებით გამოვიდენ იაპონიის ელჩები ბერლინში — ობატა, ლონ-
დონში — მაცუდაირა და ტოკიოში — საგარეო საქმეთა მინისტრის მოადგილე — არიტა.
ამავე დროს იაპონიის სამხედრო წრეები ისევ განაგრძობენ იარაღის ფლარუნს.
გაზეთებიდან

იყო და არა იყო რა...
კოლმეურნეს ცხვარი ჰყავდა,
მან მგლის ავი ზნე იკოდა,
და ამიტომ ფხიზლად სკავდა.
მგელს, მახლობელ ტყეში მცხოვ-
რებს,
„ძილს უფროსობდა“, მართლაც,
ცხვარი
— იფ! — იტყოდა: — შემერგება,
როგორც ყანას დილის ცვარი.
ოცნებობდა, მაგრამ რაკი
ფხიზლად იყო კოლმეურნი, —
„შორი-ახლო სეირნობდა
ავი მგელი ცხვრის მოსურნი.
ერთხელ მელას უთხრა მგელმა
თავის გულის ბოლმ-დარდი.
მელამ კული გაიქნია,
და დააწყო ხელად ფანდი.

მელა გაქრა. კოლმეურნემ
მიამხა: — ხახა, ხახა,
ცხვარი, მელავ, მას მოსტაცე;
ვინც ლენჩივით აღებს ხახას!
—
მაცუდაირა ლონდონს უკრავს
გახურებულ, ხმოვან რიარას,
ბეოლინს კიდევ ობატა —
დარიაზე ლეკურს დაუარს.
დუმდი-დაირა, დამდი-დაირა,
რატა-ტიტი, რატა-რიტა,
ლონდონს უკრავს მაცუდაირა
ტოკიოში „მღერს“ არიტა,
— ომი?... როგორ გაკადრებათ.
სისხლი. ფუი!. არ გრცხვენიათ?
იაპონიის სათნობა
იმის მეტად არ გსმენიათ?..

დუმდი დაირა, დუმდი დაირა,
რატა-რიტა, რიტა-რიტა!
ლონდონს უკრავს მაცუდაირა
ტოკიოში მღერს არიტა,
იქვე ომის გეგმებს აწყობს
გენეოალი ხირომორა,
ხმალს ლესს, სისხლის ლოდისშია,
სისხლის სუნით მზეცად ზმორავს!
—
ჩვენ „სიმღერას“ ვისძენთ ფხიზ-
ლად.
მოსმენისთვის ვინ დაგვძრახავს!...
ცხვარი?... ცხვარი მას მოსტაცონ,
ვინც მათ ჰანგზე აღეის ხახას!
ურჩევთ გვრიტებს! გაუფრობილ-
დენ.
ამ ცეკვის დროს კბილებს მომ-
პალს.
არ წააწყდენ უცაბედათ
ლაზთიანს, წითელ კომბალს.
ხმ. ზიკა.

4

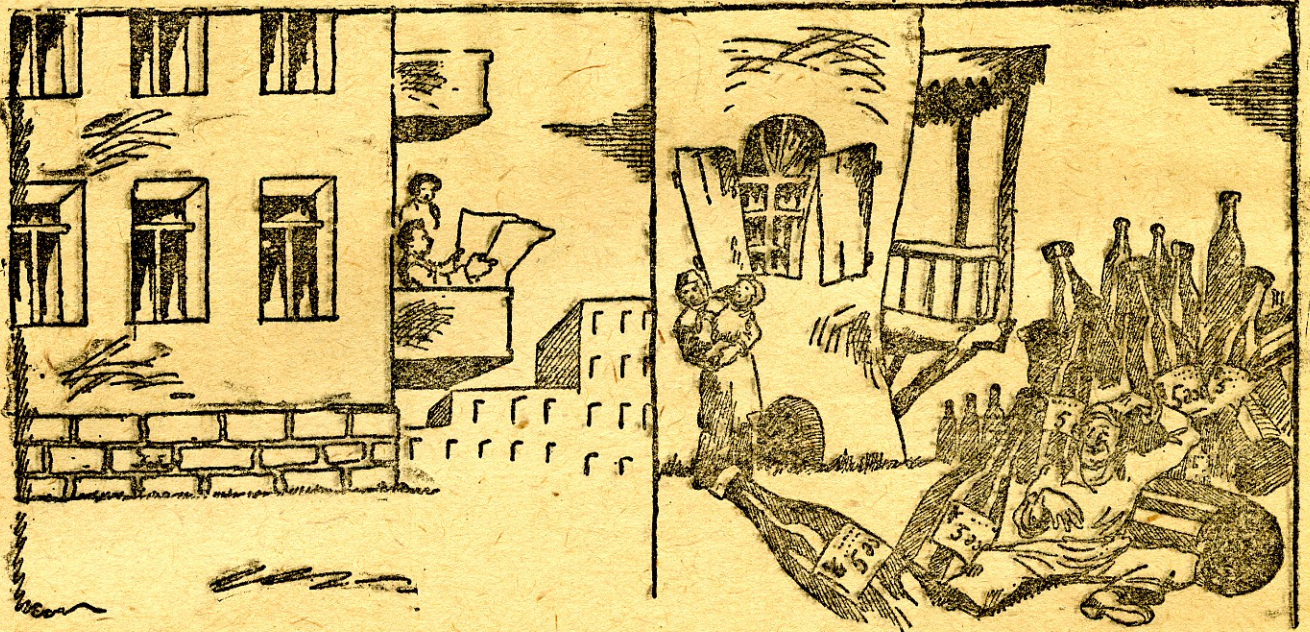
— შენი მომწონს, მგელო!
საამოა ცხვარის დუმა.
გინდა ცხვარი? მე მომყვივი,
ვიმოქმედოთ ფხიზლად, ჩუმად!
კიანური გაიჩინა,
მგელი ლობეს მოაფარა,
წმინდა მელურ მოქნილობით
ეზოშიაც შეიპარა.
დაუკრა და დაამღერა
ისე ტკბილად, ისე ნაზად,
რომ ყეფაც კი დაავიწყა
მგლის ოდენა აფთარ ნაგაზს.
დაუყვავა კოლმეურნეს:
— ამხანაგო! არ გრცხვენია?
სამტრო რა გვაქვს; ქვეყანაზე
ორიოდ დღე დავგრჩენია.
შენი ცხვარი? არ გრცხვენია?
რაში გვინდა შენი ცხვარი!
რა გვაკლია; პური, ღვინო,
შეკამანდი თუ ნამცხვარი!!!
ის ცხვარიც რომ სულდგმულია,
განა ჩვენ კი აღარ ვიცით?...
შენი ხელით რომ მოგვართვა,
ხელს კი ვახლებთ? გინდა ფიცი!!!!
მელამ მელურ მლიქვნელობით
დაუკრა და დაამღერა,
შეიყოლა მისი ჰკუთით
კოლმეურნი დააჯერა.
და ანიშნა მგელს დამალულს:
— არა გელის რა ზიფათი.
მგელომაც აღარ დააყოვხა,
წამოილო ცხვრისკენ თათი.
და ის იყო, საბრალო ცხვარს
ჩასწვდომოდა კინჩხში უხდა,
რომ კომბალი მოხვდა თავში
და უსულოდ გადაბრუნდა.

მისი შესწორება

ნახ. ქოქიაშვილის.

ოკოპრატუნისტი: ასეთი შესწორებით, არა უშავს, მისაღებია!

ამას შეგნახველ სალოაროში შემჭონდა, ამას კი—ხარდაფში.

სასწრაფო ღაკალეზა

ემიგრანტის წერილი დარჩენილისადმი

კვარკვილი

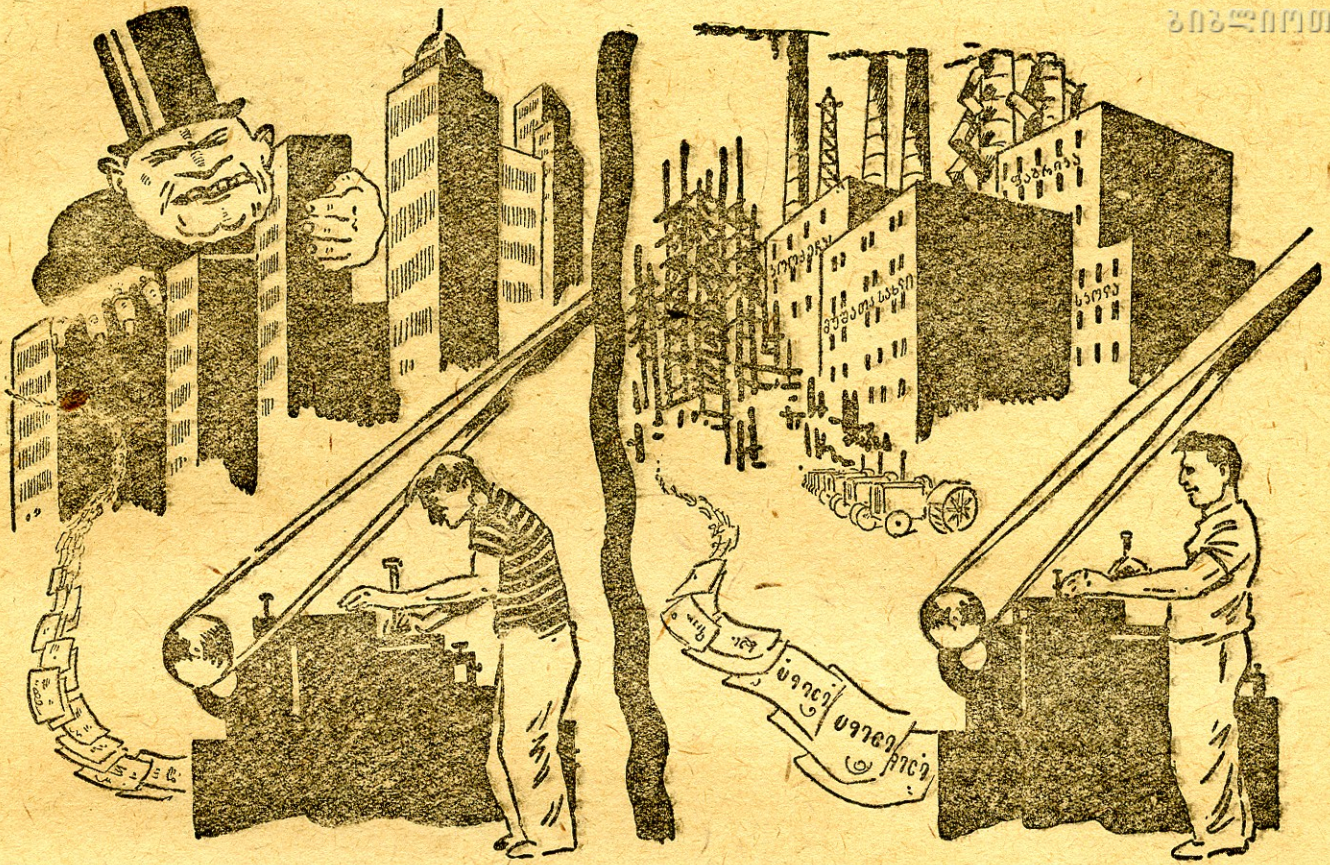
ჩვენსაში მოაღწია ცნობამ, რომ კომუნისტები მართლა ამთავრებენ პირველ ხელ აწოდებს; რომ მათ უკვე დაუწყიათ მეორე ხელაწილიანი გეგმის შედგენა ბიურო შეზღვევებულთ. რას შერებენ მან? როგორ აძლევს მისს ნებებს კომუნისტებს?? ნუ თუ ვერ დატრიალდი შენებურად და ვერ ჩაშაღვ ეს გეგმები? ახლა კიდევ, გაიფიქრო, რომ ვეღაც მიგნებოვოდასკი ყოფილა და მოუთხოვია თურმე, ხუთწლეულის დასაშთა ერგებლად ინდუსტრიულიზაციის ახალი სესხი გამოუშვითა სპში მილიარდ ორასი მილიონი მანეთის რაოდენობითა. მუშებლც თურმე, ემსურებთან მეგ ამბავს. აბა, შენ იცი დატრიალდი შენებურად, მეტლებურად, შენს ქარბანში როცა დაიწყება ხედის მოწყობის კამპანია, გაჰყარ-გამოჰყარი ცბილი მიზნარ-მოჰყარე ხმა, რომ არა-თქონაჰყარი სესხი. ჰო, რა ჭკუის დარბევბა გჰირია, შენ გამოცდილი კაცი ხარ ასეთებში, მაგალითად, ერთი ორი კაცი რომ იყოლო ოცდ კარგია. შენ დაიწყებ, ისინი ფეკევიან, მერე ხეგბიც და ჩაშლით კამპანიას. ჩვენ მეტოც არ გვიწდა.

აბი, შენ იცი! ტფილისში ახალი სესხის გამოანია უნდა ჩაიშალოს!.. ეს არის ჩვენი ჭარბაუღიანი და სწრაფი დავალება..
შტაბის თავმჯდომარე პარტაშენი ბაბაგეგმე

კვარკვილი პასუხი
მეიღე შენი დავალება. მაშინვე დავაჯარადი, იქით ვეცა, აქით ვეცა, ვნებ ეს

თი-ორი შატრაცეცი (სერიოზული ხალხი სულ ჩამოვეშორდა, რად დავიშალო?) მოვაწყვე მრავალიცხოვანი კრება (სულ ვიყავით ოთხი). კრებამ ალტაცებთ შილო თქვენი წინადადება, ორატორებმა მხურეული სიტყვები წარმოიტყვეს და ერთ ხმად დავადგინეთ ჩაგვეშალო ტფილისში „ხუთწლეულის შე-4 დამამთავრებელი წლის“ სესხის კამპანია. მაშინვე დავაჯარადი. კოკლი სიმაში ვაფორინე ერთ ქარხანაში ყრუ სიდედარს დავავლე შეეკრიბა ქალაქში ცნობებში, თუ ვინ ლაპარაკობდა და რა აზრისა იყო სესხზე. ვაგზაულთ მე შაობა. წმინდა გიორგის მადლს ვფიცავ და სიონის კულბათიდან ჩამოვღებულ წარს, არ დამიკლია ცდა.. რა ხეზი და ქორები დავყარე, რა მოვიგონე,, მაგრამ,, მახლას, რა კომბინატორი ვარ და ეს შენი დავალება (მრცხვენია, მაგრამ ცეცხლი თივაში არ დაიბალება) ვერ შევასრულე..
დავალებას შევასრულეები მუშებს რომ ყური დავეღოთ ჩემთვის და ტფილისში არ ყოფილიყო სახელმწიფო სესხებს საქალაქი დაშმარე კომისია. ოი, მაგის თავ მგდომარეს, (ალ. ლომიძეა დამამსსორეს) არ დავსმაროს ქობის დროს თვლეთის ხატი და კათალიკოსის კრებულში.. დამკვრელო დეკადა გამოაცხადა და ერთი დეკადის (ახე ეძახიან აქ ათ დღეს) განმავლობაში მთელი ტფილისი ფეხზე დააყენა. ქალაქი მოკითხს მლაკატებით, ლოუნებებით, ღენებებით, ილუმინაციით. გამოსცხადეს 14 ივნისს ივნებთა დიდი შატრული პოლიტიკური კარნავალი (რეჟისორი მ. კიაურე

ლი ხელმძღვანელობდა კარნავალს, ესეც დამამსსორეს). ვაფეცი წმინდა სიონში, ავუნთე სანთელი წმ. ღვთის შობბელს შევცალადე: „წმინდაო დედაც“!..
ეს ქვეყანა შენი ხეცდროია!..
გეფოცები ჩემს სინიღის (ამაში აქ ყველას ეძვეს ეპარება), ისეთი წვიმა მოვი და 1 ივნისს, რომ დამალო კარნავალი და ლომიძე — კიაურელი შობალებ დარჩენ.. ამ ნიორად ჩემი პირველი ინფორმაცია სესხის ჩაშლის შესახებ სწორედ ამ დროს დეტოთენს. შემდეგ კა, შემდეგ — ხომ ვავიგონი: „რისნვით მოზრუნდა ჩვენზედა ბარბალი ცნა შეიღისა“ ხომ იცი კომუნისტების ამბავი? გამომიცხადეს შევებრებო მე და ჩემს შტატს, რა ეჭათ, ბოხოლა ამიტომ არის ბარბოლა, რომ ვინმე ქე უნ და წააგოს (აბა ორივე ხომ ვერ მოვოგებდით?) და მე წააგავი. ტფილისის მუშებმა 20 მილიონი მანეთის ობლიგაციაზე შობაწერეს ხელი. უკანასკნელ სისხლას წვეთამდე ვინაძოლოთ ჩვენს ოთხივე.
ეს კარნავალი წვეთამ დამალო, ისევე შესდვა. წარმოიდგინე კარნავალში შენ იყავი გამოჰქოშული. ვხედავ, შილის ველო სიპედი, მასზე ვეგბეროულა დინგიანი დორი (შუბლზე წყურა: „მეორე ინტერნაციონალი“) კინადამ დაფიქსე; აბრაყუნე, აბრაყუნე!—მაგრამ თავი შეეფიკავე; გაიფეხა და ვინც ვიყავი.
ახე დამთავრდა, მხო, ჩვენი ცდა დამაშოთიერებელი წლის სესხის შესახებ.
ლილიანი

უცხოეთში

და

ჩვენში

„წამიკითხე რა სწერია“

— მე შენ გარწმუნებ ნიკო, რომ თუ ღმერთმა ქნა და ეს სესხი გამოვიყიდეთ, მეორე სესხს აღარავინ გამოიწერს, — ხელების ფშვნივით ეუბნებოდა ძველი იურიისკონსულტი, აზლანდელი სამხეთი ნაწილის გაზეთი იაკიმე თავის ძველ მეგობარს, ძველ პროკურორს, დღევანდელ არქივარიუს ნიკოს.

— მეც კიცი, არ გაზიწერს, მაგრამ დღემდე რომ გაგვძერა სული?

— გამძერა რომილია ყმაწვილო, სადა მაქვს გასასესხებელი ფული? რაკ იმ ჩემი სახლიდან ქირა შემომდის, სულ გადასახადებში მიაქვთ... ახალ სესხს გამოიციწერ ახლა?!

გავიდა ერთი თვე:

— ჩემო ნიკო, თვალს არ უჯერებ, ერთი წამიკითხე, რა სწერია ამ გაზეთში!

— „სანტიტოსტრო-როის, დენპრო-როსტროის, კუნეცკსტრო-როის და სხვათა მუშები მოითხოვენ „ხუთ წლოდის დამთავრო-რ-ებელი წლის სესხის გამოშ-შ-შ-ვებას... გულისა და ხმის კანკალით წამიკითხა ნიკომ და ოფლი მოიწმინდა.

— მათხოვე ავტო ეგ ცხვირსახოცი... მეც ოფლში შევცურდი... მაშ, მოუთხოვიათ აპ? მოითხოვენ! შეგონია, მთავრობა არ დააკმაყოფილებს მაგათ თხოვნას. ომიც დააკმაყოფილოს, მე ვერ გამოვიწერ, ვერც კოლმეურნეები გამოიწერენ. ვერც შენ გამოიწერ, აპ, რას იტყვი ნიკო? გავიდა რამოდენიმე კვირა.

— ერთი წამიკითხე რა წერია ამ შეგნებულში ჩემო იაკიმე, მივარდა თავის მხრივ ნიკო ყოფილ იურიისკონსულტს, — თვალს აღარ მიჭრის...

— „ითვალისწინებს რა მუშათა და კოლმეურნეთა მილიონიან მასების მოთ-თ-თ-ხოვნილებას, საკავშირო მთავრობა აღგენს გამოუშვას სესხი სამ მილიარდ ორას მილიონ მანეთის რ-რ-რ-აოდენობით“... იაკიმე ოფლს იწმინდა.

— მათხოვე მეც ეგ ცხვირსახოცი... რაო სამი მილიარდიო? ალბად მე გავგიჟდები... სადა მაქვს სამი მილიარდი!...

— შე კაცო, ყველას შენ ზომ არ გაწერენ! თუმცა მე ვერ გამოვიწერ,

არც სხვები გამოიწერენ... მუშები აჯანყდებიან, გლებები გამოვლენ კოლექტივებიდან... საქართველოში ყველა უარს იტყვის...

გავიდა ორიოდე კვირა.

— ერთი, შენი ჭირიმე, წამიკითხე რას სწერენ, ველარაფერს ვხედავ, ჩემო ნიკო.

— „მთელ საქართველოში დამამთავრებელი წლის სესხის საკონტროლო ციფრი — გადაჭარბებით სრულდება. სამი კვირის ხელფასის ნაცვლად ყველა ერთი თვისაზე და მეტზე აწერს ხელს...“

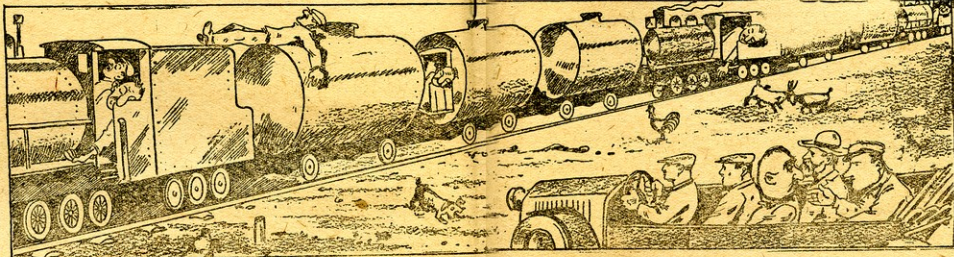
სესხის გამოშვებამ გამოიწვია მუშათა და კოლმეურნეთა საწარმოო ენტუზიაზმის არაჩვეულებრივი ზრდა... გაშლილია ბრძოლა ოიეწველობისა და სოფლის მეურნეობის გეგმების გადაჭარბებით შესასრ-რ-რ-ულებად, სესხი წარმატებით ვრცელდება სრული ნებაყოფლობის საფუძველზე ...

— შენც ოფლი გამოგივიდა ჩემო ნიკო? მათხოვე ეგ ცხვირსახოცი... რა ოფლი სტოღნია ამ დამამთავრებელი წლის სისხს...

აღლარ-აღლარსან

ჩვენი გზების ყოფ-სარკობის მოკლენა

გაზეთის დამტარებელი

ვასო ქუცაძემ (მარ-გზების სამართლებელს ფურისს) პაპიდა ირე ინიციებს (ჩვენის გზების სამართლებელს ფურისს): — ვადავიე კაცო ვე მენაქნებო! ცოხა აქსჩინ დე გავჯარინ ვადახსდელე!

არადა არ მცნობდა, საღამს რომ მოეცნო, იწვითად ვადასუ- ხება მე მანქა ვადახსდელ მას. ერთი დღეს ის ჩვენი სასახურ- ნი, შიდალი შიდალია, ჩოგორიკი პირადი, ისე ვიწოდებოდა (არ ვიცი — საიდან ვიცი, რომ ცო- ლინი ვიცი). მეტი მეგობარი სხვადასხვა საციხის შუახებ. შემ- დე დიდი ბოლოში ბოლოში 25 მანეთი შემეხსებლა. მეტი დილით „პაპიდა“ დამინიშა, სადაც ფული ვიწოდებოდა. აქედანვე ვიწოდებოდა. ვიწოდებოდა, 25 მანეთი მოვეცი და ვიწოდებოდა — მე მოეწონებოდა თავის ჩოცა შემხსებდა დიდიმანდა. მაინი მოე- ტინა, მაინი მან დამეცითობით მახოხა დიდიმან დღეს 75 სათზე დი- ლით დამეცითობით დამინიშე აღ- გილს.

შეის ათი წელი უკლად დანიშ- ნულ ადგილს რომ მივიდი და 12 საათამდე ვიციდი. ის იყო და ის შემდეგ — ღირს მკითხა მისთვის. ვინაში თავის რომ მოეცნო, ვე- მალევიდი. მოეცნოდა.

მეტი შემეცნობა — მალნიან შემეცნა იმ იმითი, რომ მასაც შე- რატებოდა. მან აქით მალნიანდებოდა, რომ ვერ ვხედავდი მას. დამინიშა ადგილი, სადაც ფული მომხებდა. მე კიდევ უხიარო — თავის ნე შეეცნე ხება.

მემახე შემეცნობა უკლებად მო- ხდა, არც მე მინიდალ შემეცნობო- რი და მითი უმეცნეს, არც იგი მოე- ლიდა.

მხლავ მე მასეცდებოდა და მეტი- რი დღისთვის შემეცნობდა. მე კიდევ წინადადელი ვადივითი.

მემახე შემეცნობის მხოლოდ ხე- ლი ჩამოვრთავა და ვადინიშებოდა მეგობა ფული არ მოეცნებოდა.

მემახე შემეცნობა — საღამოც აღარ მოუცია. იხიო კოვდე დედა მხადება, მაინიან ვიწოდებოდა არც 25 მანეთი ამისთვის. უბედურ- ინი 25 მანეთი, ის მიწიდა შემე- ტინე შემხსებელი საღამოში ვინმე — მას შემეცნე!

ოგლივაცია

მეცნე ეს იცი, რომ ახალ წევრის დიდ შემეცნობის დღეს სწრაფი შემეცნეს ცხვირით, ვინც ის სწრაფი მისი ჩამოვრთავა ვიწოდებოდა. ერთმა ვიწოდებდა ახალი სტრის იმალადია თვის შიდალი, მეცნე უკლებად, მეტი ვიწოდებოდა თვის დიდიმანდა ახალი წინა. უკლებად იმალადია თვის შიდალი, მეტი ვიწოდებოდა თვის დიდიმანდა ახალი წინა. უკლებად იმალადია თვის შიდალი, მეტი ვიწოდებოდა თვის დიდიმანდა ახალი წინა.

„ახალი შემეცნობა ვადივითი, ვინც ის სწრაფი შემეცნეს ცხვირით, ვინც ის სწრაფი მისი ჩამოვრთავა ვიწოდებოდა. ერთმა ვიწოდებდა ახალი სტრის იმალადია თვის შიდალი, მეცნე უკლებად, მეტი ვიწოდებოდა თვის დიდიმანდა ახალი წინა. უკლებად იმალადია თვის შიდალი, მეტი ვიწოდებოდა თვის დიდიმანდა ახალი წინა.“

— მოვეცი სესხი, ხელს ვიწყვით ერთი თვის ხელისაქმელს! ვადივობდა მეთისის ხელისაქმელს ქაინის მუ- შობი. ადგილი მომხსენებელი ვიწოდებოდა ერთ- მია ჩოგინი ვიწოდებოდა ვიწოდებოდა (ქვინს, სადაც ეს დამინიშავს უხიარულს, მოატყვია და კურტლესეს, საით იგი მოეცნა არ იცი).

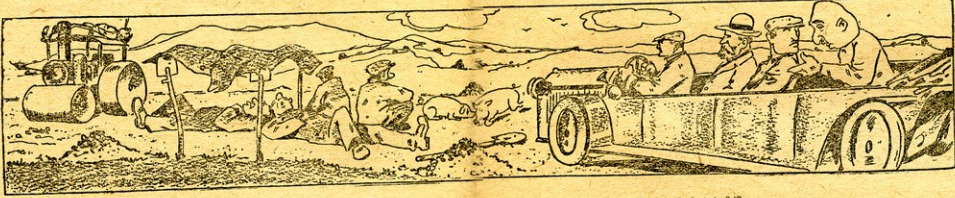
მემახე შემეცნობა აღარ არიანა მე- შეცნეს სესხეს ხელისაქმელს ვიწოდებოდა (ქვინს, სადაც ეს დამინიშავს უხიარულს, მოატყვია და კურტლესეს, საით იგი მოეცნა არ იცი).

მემახე შემეცნობა აღარ არიანა მე- შეცნეს სესხეს ხელისაქმელს ვიწოდებოდა (ქვინს, სადაც ეს დამინიშავს უხიარულს, მოატყვია და კურტლესეს, საით იგი მოეცნა არ იცი).

მემახე შემეცნობა

რეცნებოდა ამითიანა თვისივე შე- დედ დეცნობა: ადგილი მომხსენებელი ვიწოდებოდა ერთ- მია ჩოგინი ვიწოდებოდა (ქვინს, სადაც ეს დამინიშავს უხიარულს, მოატყვია და კურტლესეს, საით იგი მოეცნა არ იცი).

რეცნებოდა ამითიანა თვისივე შე- დედ დეცნობა: ადგილი მომხსენებელი ვიწოდებოდა ერთ- მია ჩოგინი ვიწოდებოდა (ქვინს, სადაც ეს დამინიშავს უხიარულს, მოატყვია და კურტლესეს, საით იგი მოეცნა არ იცი).

ვაპულინი ოგლივაციამ (ჩვენის გზების სამართლებელს ფურისს) ვადი ვიწოდებდა. (მარ-გზების სამართლებელს ფურისს): — ვადავიე კაცო ვე მუშები ვადივობთ ამ ვაზეხს!

სამხარში კურტლესეს შივი უკლად დანიშ- ნულ ადგილს რომ მივიდი და 12 საათამდე ვიციდი. ის იყო და ის შემდეგ — ღირს მკითხა მისთვის. ვინაში თავის რომ მოეცნო, ვე- მალევიდი. მოეცნოდა.

შეის ათი წელი უკლად დანიშ- ნულ ადგილს რომ მივიდი და 12 საათამდე ვიციდი. ის იყო და ის შემდეგ — ღირს მკითხა მისთვის. ვინაში თავის რომ მოეცნო, ვე- მალევიდი. მოეცნოდა.

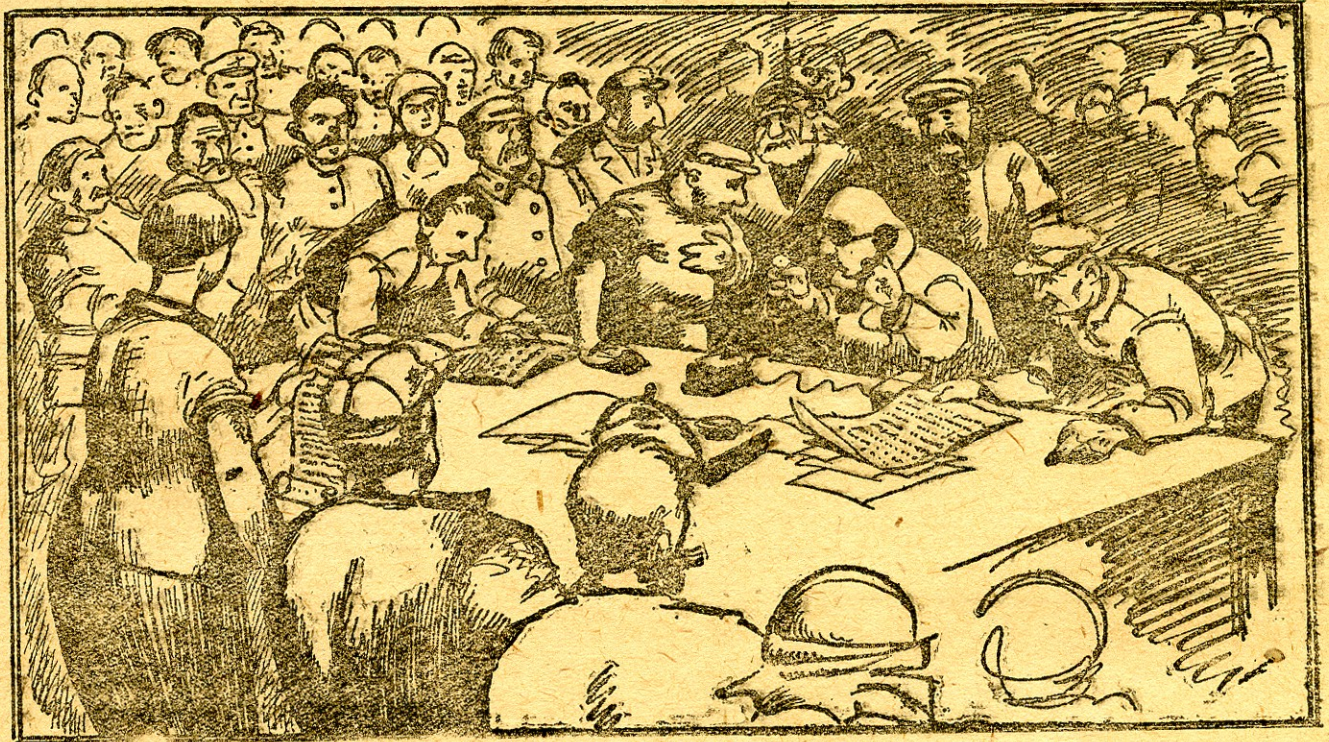
მეტი შემეცნობა — მალნიან შემეცნა იმ იმითი, რომ მასაც შე- რატებოდა. მან აქით მალნიანდებოდა, რომ ვერ ვხედავდი მას. დამინიშა ადგილი, სადაც ფული მომხებდა. მე კიდევ უხიარო — თავის ნე შეეცნე ხება.

მემახე შემეცნობა უკლებად მო- ხდა, არც მე მინიდალ შემეცნობო- რი და მითი უმეცნეს, არც იგი მოე- ლიდა.

მხლავ მე მასეცდებოდა და მეტი- რი დღისთვის შემეცნობდა. მე კიდევ წინადადელი ვადივითი.

მემახე შემეცნობის მხოლოდ ხე- ლი ჩამოვრთავა და ვადინიშებოდა მეგობა ფული არ მოეცნებოდა.

მემახე შემეცნობა — საღამოც აღარ მოუცია. იხიო კოვდე დედა მხადება, მაინიან ვიწოდებოდა არც 25 მანეთი ამისთვის. უბედურ- ინი 25 მანეთი, ის მიწიდა შემე- ტინე შემხსებელი საღამოში ვინმე — მას შემეცნე!

უფლამ იცის — პაპულია:
თავის სკამზე დაბმულია!
დიდი ხალხი ასეცა
ზამთარი, თუ ზაფხულია!

ზოგი სვირის გლეხი არის
ზოგიც — კარდანახულია.
ტელეფონის ოთხი ქსელი.
ლდე და ლაძე გაბმულია.

ქალაქებში, საქმებში
სულ კისრამდე ჩაფლულია.
ახე ცხოვრობს და მუშაობს
რკინის გზაზე პაპულია!

ოზლიგაცია

აბა, ის კაცი
რალა კაცია
ვინც შეიძინა
ოზლიგაცია —
ნახევარი თვის
ხელფასის თანხა?
მაკვირვებს ქცევა
ზოგიერთ ხალხის
სოციალიზმი,
გზედავ, გვრტკებება.
უმჯობესდება
ჩაცმა თუ კვება,
კოლმურნეებს
მიუცათ გეზი
და გადუშალოთ
წინ ასპარეზი:

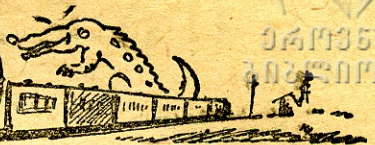
შრომის, ვაჭრობის,
გაძლიერების,
რათა საერთო
ბედნიერების
მაღე მოგვარდეს
შენობის გება
ეკონომიკას
მიეცეს შვეება
და გადავიდეთ
მეორე სუთქედეს.

მტერი თვის თავბედს,
რომ იწყველოდეს,
რომ გაიმარჯოს
სისტემა ჩვენმა!
რომ კაბიტალის,
ნაშთა თუ სენმა —
მთელ ქვეყნის პირზე
მოგვამოთ ჭირი,
რომ დასარჩენი
არ შერჩეთ პირი,
და გეთხაროს,
ზოგი სამარე...
მით უფრო კარგი,
რაც უფრო მალე...
აი ამ მიზნით
და ამ შეგნებით,
არ იძულებით,
საკუთარ ნებით,
სხვამ თუ თვიური
დოვლათის წილი,
ზოგმა ორ კვირის
ხელ-ფასი წვლილი
გაილო ძუნწად
და დაზანატებით,
ზოგმა სამ კვირის,

კნინ დამატებით
ძლივს გაიმეტა,
და იფუყება,
თითქოს მოგვამალა
დიდი მსუყება,
კმაყოფილია
თვისი სვედრებით
და გადმოგვეურებს
ამაყ ყვედრებით,
მე მთელი თვისა,
ოთხივე კვირის
შემაქვს და ნირსაც
არ ვინეც გმირის,
რადგან ეს მიჩანს.
ვალდებულებად
სოც-საწარმ-გვემის
შესასრულებლად!
ესეც არ შეოფნი!
ჩემვან ხარკადა,
მასთან ვმუშავებ
მხნედ და კარგადა!
დამკვირვლობით თუ
სოც-შეჯიბრებით
ქველას ვაჭარბებთ,
ვერ გამომწვდებით!

პაწირა.

მუხრუჭი

სადაც არაა მუხრუჭი
არაა სიამაღობა

მუხრუჭი

გორჯომის მასხარაველი

საღ. მარეული
ნახ. ისაფის

დღეიდან ჩვენი ჯერნალის ყოველ ნომერში მოთავსდება რკინის გზის საეცადლო განყოფილება „მუხრუჭი“.
— რატომ მაინც მაინც „მუხრუჭი“ და ვირუჭით რკინის გზის განყოფილებას და არა სხვა რამე? — აი კითხვა, რომელიც უმსაძლებელია დაებალოს მკითხველს.
საბა სულხან ორბელიანის განმარტებით მუხრუჭი არის „ცხენოცხვირი მოსაგარეში“ (რა თქმა უნდა, არა მარტო ცხენთა, არამედ — ვირთა, ჯოჯოთა და მისთანებთა).
მაშასადამე, მუხრუჭი ცხვირთან არის და კავშირებული, ცხვირი კი ცხადია რკინის გზელებსაც აქვთ.

ცხვირის მაღლა იწევს რომელიმე რკინის გზის მუშაკი, მაგ. სადგურის უფროსი, რევიზორი და სხვა, მოუტოვებ ცხვირზე მუხრუჭი და ცხვირი ნორმალურ მდებარეობაში დაიკავნებთ.

ცხვირი დაბლა დაუწევია რომელიმე რკინის გზის მუშაკი, მოუტოვებ მუხრუჭი და ნორმალურ სიმაღლეში იწევია.

ჩამოძინებია მკითხველს, მოუტოვებ მუხრუჭი ცხვირზე და სწრაფად წამოვიარდება ზეზე.

სუტდება რკინისგზელი-მფლანგველი. მოუტოვებ მუხრუჭი და მუხრუჭილით მძვინვარებთ.

ჰყვიროს რკინისგზელი ბოტროკრატი, — მოუტოვებ მუხრუჭი თავზე და უკლებს ყვირობას.

მეღამე მივლინებაში სვირნობს რკინის გზის რომელიმე მუშაკი, — მოუტოვებ ფეხებში მუხრუჭი და უკლებს, შეანელებს სიარულს.

აიქვით, მანებელთა ვაგუფი ჩუმად მოუშობს რკ. გზაზე, მოუტოვებ მუხრუჭი და ხელად აყვირებია, ალაპარაკებია.

დაბოლოს, მუხრუჭი არის კატასტროფის თავიდან ასაცილებელი.

ყველა ამის გამო, წინაგმა „მუხრუჭი“ ამ ჯობინა და ბოლოს ესცდ დაუბნა:

— ჩვენ მოუტოვებთ რკინისგზელი წინაკორებს, რომ მოგვარდნონ მასალაში რკინის გზის ცხოვრებიდან!

ლმგარსი.

გულუბრყვილო

სადგურიდან ნაძალადეგში გადასასვლელად ხილზე იდგა ვილაჯი მოქალაქე და ათვალერებდა მატარებლების მოძრაობას.

დაეჭვიანდენ ამ კაცის ვინაობაში და შეეკითხნენ:

— რა გინდათ თქვენ აქ, რომ უთვალთვალებთ სადგურს და მატარებლების მოძრაობას?

— გაზეთებში სწერენ: რკინის გზეზე გახშირდა კატასტროფები. შინა და ჩემი თვალით დავინახეთ. მაგრამ მთელი საათი აქ ვდგევარ და ერთი მარცხიც არ მომხდარა, ასე სტყუიან ჩვენი გაზეთები! — თქვა მოქალაქემ და წავიდა.

ჩინ.

იდგა ჩიხში ბორჯომის მატარებელი, მგზავრებით დატვირთული და მოსთქვამდა თავის გაჭირებაზე:

— გამოვალ საოაომოს 5 საათზე ბორჯომიდან. მომყავს მგზავრები. ვცილილობ თავის დროზე მივიღე ტფილისში, მაგრამ ვენ განებებს!

— ეს ტისტურნები მოდისო...

— ეს საბარგო მატარებელიო...

— ეს დრეზინაო...

— ეს ტფილისიდან მალე გამოვა ჩქარი მატარებელი და შენ იდექი კასპშიო.

— ეს ბათომიდან საფოსტო გამოვდა და დაუტყადე ავქალაში მანამ დაგწევოდეს და გაგისწრებდესო...

— ეს მესერეს ჩამოსძინებია და გამოალევიტებუნო...

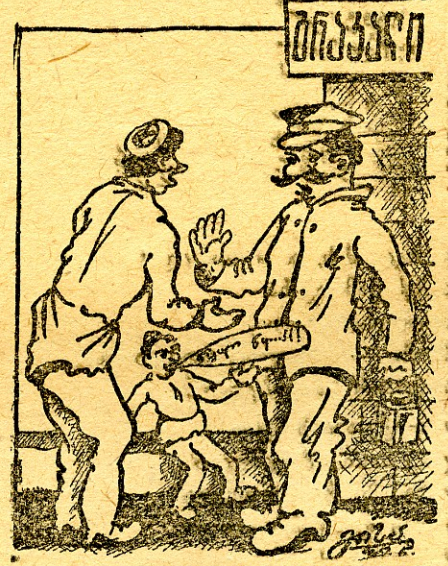
— ეს ასეაო... ის ისეა და რა ვიცი ათასი მიზეზმიზეზი.

მივალ ადრე და ტფილისი არ მიღებულობს — როგორ თუ ადრე მოდიო და ვაგვიანებ და, მოსაყვედურებენ — უგარგისი ხარ, ჩათლახიო...

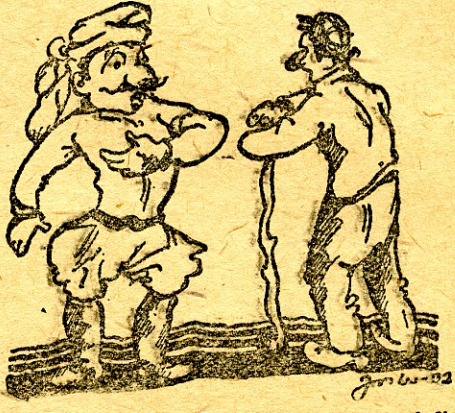
— ეჰ, ამ ხალხის ვერაფერი გამოვიდა! — თქვა მატარებელმა და თავის მგზავრებსავით ძილს მისცა თავი.

მგზავრი.

ნახ. ისაფის

— კაცს გული წაუვიდა, წულის მოგება ხელ შეიძლება?
— წულის ცხვირში, ქანშია ვაგზავნი. და წულის მოხატანად, თრხამ დღეში და ბრუნდება და შოიბანს წუალს

გლმენი — (ფოსტალიონს) გავგე ჩემს სახელზე წერილი მოსულა და რისთვის არ მომიტანე?

ფოსტალიონი. — კო არის მოსული, შარა ვგერ-გვერობით მარტო ერთი წერილია, დეოცაღა მტრები შე კაცო და სხვებაც რომ მოვა ერთად შოგიბან.

კბილის ექიმთან

(სტენა სინაფორილი)

ყოფ, დიდი-ვანქის ქუჩაზე არსებულ ამბულატორიაში ხალხი ბუნებით ირევე.

ერთ-ერთ კაბინეტზე აწვირია: ექიმი ძამოვდა, ლებულობს 3-4 საათამდე, მოაწია ჩემმა რიგამაც.

ექიმმა არასასამოვროდ ამხედ-დამხედა და სკამზე მიმიბოთა.

— თქვენი კბილი ძალიან დაზიანებულა!

— დაზიანებული რომ არ იყოს და არ მტკიოდეს — აქ რისთვის მოვიდოდი...

— დადეთ პირი-მიბრახა და აბუშნა-ვა „ჯოჯოხეთის მანქანა“ ჩემს ხახაში, მე გავუძელი, ვიცოდი გავაგრება საქმეს უფრო ავნებდა და ავიტანე მისი უბეზო ხელოს წაღება და ქიჩავე ჩემს ყბებზე.

არ გასულა წუთი, რომ ვილაჯ გიყვივით შემოვიარდა კაბინეტში და შორით ყვიროლი:

— ეს საბაგლობა, თქვენი დედაც კი რა ექენი, მე თქვენ მტკივანი კბილის მაგივრად ჯანსაღი კბილი ამომაძვრეთ, მომეცით გამომთვლეთ ჩემი კბილი თორემ აქა ურობას დავამტრევ!

ამას მოჰყვა მეორე კიდევ უფრო გაბრაზებული ვაფის ყვიროლი:

— მე თქვენ ვიწვევებ სვირს, ეს რა შაქენით, რისთვის ჩემი კბილი ლითონით დაპლობნებთ, ავი გითხარით ცუმენტისა საქარო მეთოქი; რა უფულო და დაწყვეტილია ექიმი ყოფილობათ, მე თქვენ გაზეთში გავწერო თქვე ალქაჯებო, თქვენა!

ამას მოჰყვა ყბაყვებული დედაბრის კი ვილი.

— უი, ქა, ვეცდები, ვეცდები ისე მტკივა კბილი და ეს გერანა ეშმაკის ყვირი საში დღეა აქ მატარებს და არ მდებულობს — ამ სიტყვებისთანავე დედაბერი ექიმს სწვდა თმებში და დაითროა.

ატყდა წივილ-კივილი და დაკა-დაკა. მე ვისარგებლე არეგ-დარეგით და თაის ვუშველე, ცოცხალი გადავჩრი. იჩო.

ნიანგის საკბილო

გაქნილი გაგვა.

(ოჩხაშური)

ჩაის მამულის გამგეს
უყვარს ცხოვრება ფართო,
ლხინი, ქეიფი—მღერა,
იმის გულს მეტად ართობს!
ლხნის უნდა ბევრი ფული
და ფულის ზოგენას ნიჭი,
გამგემ ვერ შესძლოს ზოგენა?

მაშ არ ყოფილა ბიჭი!
და აი—კვაჭობს განგე
თუმც დიდად კი არ წვალობს!
რა უჭირს—მუშკოპის
იმას ნოქარი წყალობს!
აძლევეს საქონელს ჩუმად
მასაც გამოაქვს იგი,
(ამისთვის, მას არ უნდა
წიგნაკი, არცა რიგი)
და ყიდის განგე... არა
ყიდის ამისი ცოლი,
ასეთ საქუშა მის ცოლს
სხვა არავენ ყავს ტოლი!
და აგროვებენ ფულეებს—
თან ჭამენ მოხრაკულეებს!

ხორბლის ჩივილი.

(მესტია)

ხორბალი, ბნელში გდებული
ბრძნობდა დლითი-დღე ლებოდა,

და უპატრონო საწყობის
კედლებსა ეფუნებოდა:
„მთავრობამ გამოიშვანა,

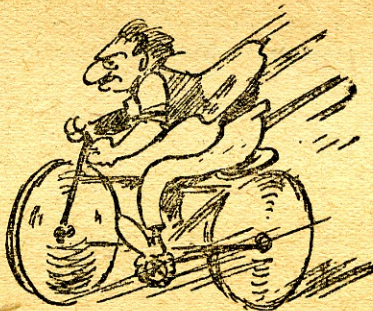
ხალხისთვის მსურდა შეგლაო,
აქ კი ბნელაში ვადიდვარ
და ვლპები ნელა-ნელაო!
ხალხი დამეძებს ტომრებით
მიმოვლეს მთა და ბარიო,
გაიძახიან — ხორბალი,
ხოშ მოტანილი არიო!
რისთვის არ გვაძლევეთ,

რას გავს ეს
გვითხარით, როდის მოგვცემთო,
რომ ჩაგვიყრიათ საწყობში
ალბობთ და ასილოსებთო!
მე ეს სიტყვები მესმოდა
საწყობის გამგეს—კი არა,
და ჩვენმა ჩივილ-მუდარამ
ამაოდ სულ, ჩაიარა!
და ასე დავლბი საწყალი,
უპატრონოთა გდებული,
ვინც მე ამ დღეში ჩამავდო
იყოს ის შეჩვენებული!

გაგვა ველოსიპედით

(სენაკი)

სენაკის რაი-ფინგანის
გამგეს — იცნობდეთ — ტრიფოსა,
უყვარს ვაფლანგვა თუოლების
ცდილობს სულ იქეიფოსა!
ბოლო დროს ხოში ეწვია
გასეირნების — ველადა,
ველოსიპედი იყიდა

და ზედ შესკუბდა ხოადა!
გააქენ-გამოაქენა
გაიხალისა გულია,
ამბობს — მართლაც რომ კარგია,
პირდაპირ იდიდებულია!
ათას-ექვასი მანეთი
თუმც მასში მიცემულია,
მაგრამ მე რა მენადვლებ
ეს ხომ ფინგანის თოლია!
სახელად ფინგანის იყოს
სახმარად ია ჩემია,
ვინ რის გაბედავს გამგე ვარ
ბევრიც რამ სხვა შეძირენია!

გაგ-ბიჭვანოს ვაიფოკა.

(ჩაჭი)

ჩაჭვის მიდამოს—
როძელს ზღვა შავი
ვალერსება
ნელი ნიავეთ—
ვის არ ეწვევა
მადა ლხინისა,
წითელ ღვინოთი
მოკვლა უნისა!
აი, ჩვენს ბიჭვანს
აღეძრათ ხოში—
შეწვეს მწვადები
ბატკნისა ხორცის.
და მწვანე მოლზე
სუფრა გაშალეს,
სვამდენ — იძახდენ:

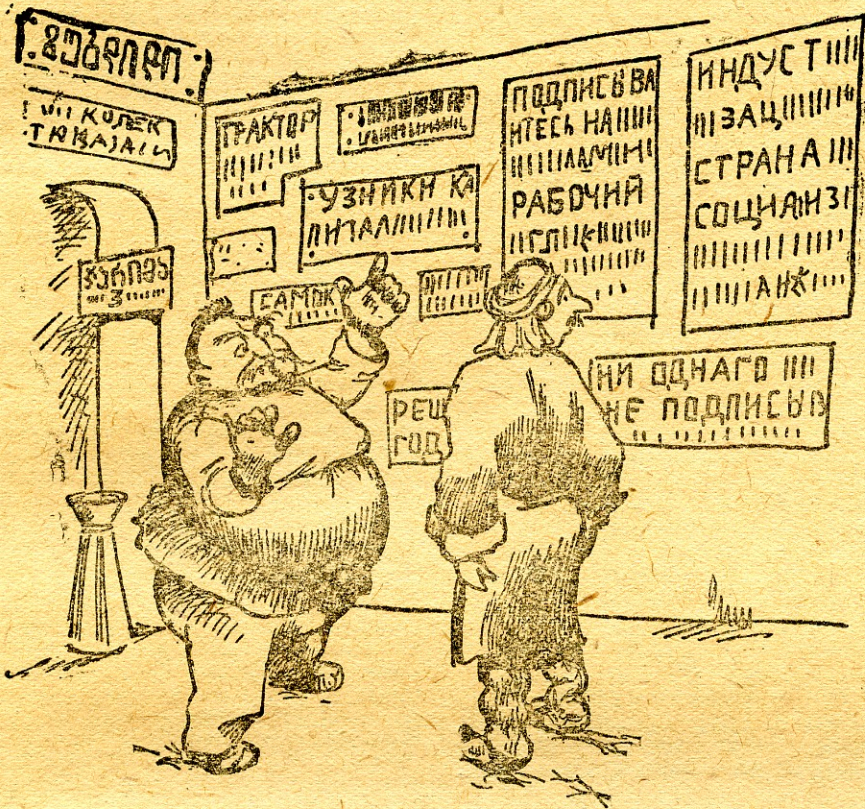
ვარი-ვარალეს!
თეოფილემ თქვა
„რეჩი“ თამაში,
ხასანს სიმღერით
აპყვა ვარლამი!
ქამეს ზორბადა
გაფლანგეს ფული,
„ეპოს“ დახლიდან
გაცოცებული!
ისიამოვნეს
იხარეს გული,
იმღერეს ლხენით
ალტაცებული.
დღეს იგონებენ
იმ ლხინსა—განვლილს,
იმა მძიგლოსა
ზომიბიბლეულ ადგილს,
კვალად ფიქრობენ
იმღერონ უნდათ,
რა უჭირთ ჯერ ხომ
ზეცა აქვე ქულათ.
მაგრამ, როს მოვა
აქ მუშგლებინი,
ჩაუწვარდებათ
შაგათაც ლხინის!

გთქვამ ისარგებლა

ნასაკირალი

ხახ. ქოქიაშვილის.

ზუგდიდის სადეკორის დარბაზში გაკ-
რულია უამრავი პლაკატი და ყველა ისინი
მხოლოდ რუსულ ენაზეა დაწერილი.

გლმსი:—რა ხატია ნება ამ კადელზე?
კულუპი:—კი არ ხატია, ხეყრია: არ შეიძინათ დამამთავრებელი წლს ობლი-
გაციები, თორემ დაიღუპებოთ.

ნამეტანი „კარგად“ არის მოწყობილი გზათამშენი,—
ჯერ - ჯერობით ვერ ვიხილეთ გზები მათი განაშენი.
ცოტა წვიმას და სიცივეს თუ ბუნებამ კი აცალა, აზაზანის მისაღებად არ გაჩირია ჩვენ ახტალო. სადაც არის ღირექციის ბავშთა ბავა მოწყობილა, ათამდეა შიგ მომეღელი, ორი ბავში უბოენიათ ისიც რჩება მოუღელი. კომენდანიტი არ კადრულობს ადგილებზე ბინის ნახვას, რადგან იცის ამ საქმისთვის მას ვერ ჰკადრებს ვერვის საძ-
რასს.
სხვა რა გითხრა, ნიანგოჯან, მე აშყამათ ამის მეტი, ცოტა რამეს კიდევ მოგწერ თუ არ დამცხეს თავში კეტი.
ფშტაკარი.

მიჯნურთა ომი

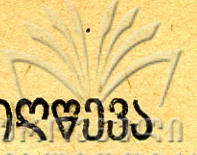
(ბაქოში მის საბჭოთაალტმრო კურსებში)

ნინგო, მსურს რომ მოგითხრო ჩვენი კურსების ამბავი, გაზახარელი არ არის, საქმეა-გულის საკლავი! ჩხუბს, თავის ტენას, ვინებას ადგოლი აქვს აქ სწორადა, ამ შხრივ პირველობს დათოკო და თავი მოაქვს გვირადა, დაქკარ—იძახს დავითი მათ არ ვეფილთო სხევიბო, ისე გავრეკოთ სულ ყველა, როგორც გინახავთ ცხვრებო! ამ კურსებზეა აგრეთვე ტუტკია, მათი სარდალი, მიჯნურთა აქვე მყოლია... (ვაშბობ, რაც არი მართალი!) დიახ, აქ არის მიჯნურთა შურა ბახტაძის ქალია, უწყნობისთვის სკოლაში დასდეს „მატარა“ ბრალია. ვერ მოითმინა მიჯნურთა შურა(ცუფა სატრფოსი, იყვირა—ცხვირბორს დაუშტერეე. და იწყო ძებნა ლადოსი. გაცუცხლებული ეკვეთენ კურსკომის ჯგუფს და გამგება. ბევრ მართალსაც კი უბრალოთ თავის გატება არვეს. მაგრამ შეიბყრეს „გზირები“. სისხლიდან შეღებილები, — გამოშვოთ,—კრეჭით იძახუნ, — ვართ მებრძოლოთ შეილიშვილები... დაპატომრეს ნაწილი, ნაწილიც კი გაგპარათ, მაგრამ მფარველია წყალობამ სამი დღის ჯღომა აკმარათ. მილიციასა—ბათიშში აშნარი აქვს წყნია. აგარებს ათარეშევენ.— თან გაყვნენ უშუოზტაო!

სართულეზი

იყო და არა იყო რა...
იყო მეღვინეთა ორგანიზაცია „კახეთია“,—პირველი სართული. გადაკეთდა „საქღვინეთ“, გახდა ორგანო სრაოლი. შეიცვალა სახელი ესა. ერთ შშიენიერ დღესა, დაარ-ქიეს „ბაღობოსტანი“, შეიქნა მფიდუ-ბი ახალ ბინებზე გადასატანი!
— ესეც ნესანე სართული, ბარგის გადატანაში დაიხარჯა ზორბათ ფუ-ლი. აქაც მუშაობაზე არ „დაუღდვეს გული, გასო - ს კომზინატი: გა-კეთდა მე-4 სართული. მისცეს უფ-ლება სრული!
ეს დროც მას დიდხანს არ შეგრჩე-ნია, გამოიცვალა „პოლოჟენია“, აქაც მოხდა ის, რაც ხდება ხშირად: გა-დააკეთეს ხილბოსტანკავშირად.
გაქეთდა მტკიცე „დუზინფექცია“, გამოყვეს ბარე ათი სექცია, და ფუნ-ქციები დაინაწილეს, ჯამგირების განასკვეს ჯამბი, ამ ყოფის დღეში ესა ორგანო დარჩა მარტოთა თვე ნალდათ სამი შემდეგ ამისა, დღე და

დამისა, ისეც ადგილზე მოზიდეს ბარგი, შეიქნა ისეც ახალი დარგი, ისეც „საქღვინო“, ნაფარეული ბევრი რბენისგან გადარიული.
მაგრამ...
ეს მაგრამ აღარ გვშორდება, ბო-ქკები დადის ბოტკა გორდება!— უცებ რაც მოხდა—ვინლა გაიგო, „საქღვინო“ საბჭოთა მეურნეობის ტრესტმა წაიღო. ვალიც, ლიმიტიც, იმან აიღო!
კიდევ რა ხდება, გაინტერესებთ ამის გავება?—ცხლა საქღვინოს ეარ-შიყება კომისარიატი მომარაგება!
ორგანო გახდა დიდი და რთული, გამოიცვალა ბევრი სართული. დახარ-ჯა ბევრი ხალასი ფული, მაინც მან ბოლოს ვერა გაიგო, ხან ვის მოაქვს და ხან ვინ წაიღო! ბევრი პატრონი გამოიცვალა, ვინ იცის, რამდენს მან ენაცვალა, ყველა სვამს იმას, ყველა (ოლის ლიტურებს, ზედ აყოლებენ პუქოს, ყიელს და ღიტრებს!
ს. ძნელოლი.

ერთ მშვენიერ დღეს შემეფრინდა თქვენი რაღაც (ალბათ მუზა იყო) და თქვენი სულ აბანოს რიგითი დამიყენა. ავიღე კალამი და ისე ვათოხარიკე ქაღალდზე, რომ ტფილისის ტრამვაის მიმოსვლა მასთან მიქარავა იყო.

თუ ვინმე მესტუმრებოდა, ჯერ გადაკვერევივინებდი ბლომად და როცა კარგად გამოიბეჭირებოდა, წავეუქითხავდი ჩემს ლექსებს.

ნაპურმარილები სტუმარი, რასაკვირველია, ცუდს ჩემზე არაფერს იტყოდა. გამივარდა ხმა — სერაფიონ ბუაძე პოეტიათ. ავიჩიე თმა ისე, რომ მართლა პოეტი გეგონებოდი.

დავსწერე მშვენიერი ლექსი „თამარ მეფის ოფლი“, რომელშიაც დავახსნიათ მისი მოღვაწეობა.

— ეს შოენისტურიაო, — მითხრეს და დაუმეტეს, — თანაც არ ვარგაო.

დავწერე მეორე ლექსი. — ეს მემარჯვენე ოპორტუნისტულია, კულაკის დაცვა გამოდის შიგო.

მოვბრუნე მარცხნივ კალამი და სხვა ლექსი დავწერე.

— ეს მემარცხენე გადახრააო და ორივე გადახრასავით უვარგისიაო. ვუძღვენი ლექსი ჩვენი ასოციაციის თავმჯდომარეს.

— ეს ლაქიობა არისო. ვა, მა რაზე დავსწერო. იწამეთ ღმერთი, გამიშინჯეთ ტვინი, თორემ ლამის არის ეს ოხერი გოგრა კედელს ვთხლიშო.

აუ.

თავსმჯდომარე

ლანჩუთიდან პატაკსა გწერ, წაიკითხავ - გეწყინება, სამკითხველს მუშაობას და კედელ-გაზეთს ეძინება... წარმოდგენა გვენატრება, როგორც შეყვარებულს მთავარე, წრეს სძინავს და ყურს არ იბერტს აქ პროვსაბუტოს თავმჯდომარე... სძინავს თეატრს, სძინავს კლუბსა, კულტურმოებასაც, ყველას, და პროვსაბუტოს თავმჯდომარე გაიძახის „დელი-დელს“. ნადირობით გამოიწრთება, „ცენტრალშია“ მისი სული, აორც ერთ ღამეს არ გააცდენს იხეებით არ იძლოს გული. დღით კი — სოველ შარვალს აშრობს, საღამოსთვის ემზადება, „პატრონებს“ სტენს, ტყვიას აცემებს, სტოხილად და ევარება. ფრთხილად — ყველამ, ხელს ნუ უშლით, ნუ აწუხებთ მცირე დროში, ნიანდეს ვკითხოთ: შალვას როგორ დაუტარავს ჭამის ხომი!

8. სერაელი.

ამროს ჩაჩუაგ—ხელში გიჭირავს თავმჯდომარისა საჭე-სადევი! და მოგვევლინე ოხინად თუ ქირად ამას გავიგებთ იცოდე მალე.

როგორც კი მოიდა—მივიღეთ უმალ, პატივი გეცით—მოგართივით სჯამი, და არ შეშენის ფერ, როგორც სტუმარს, გახდე უხეში, იყო თამამი.

ბევრჯერ მინახავს, გამიგონია, მუშა ფერმკრთალი, წასულა უკან, შენ კავშირი ხარ (ასე მეგონია) მუშას მუქარით ველს რატომ უკლავე!

იგი თხოვნითა მოსულა შენთან, კანონი უნდა და სამართალი! შენ კი დატყობი მას წელში წყვეტაგ— ასე არ ვარგა, არ ხარ მართალი.

ცოდნა რომ გქონდეს, ამას არ იზამ— ჯერ ამ საჭმეში ხარ სულ ახალი! გავიციბ ნაშუსს, გავიციბ მიხანს, მუშებთან იყავ სულით მაღალი.

დღეს ყველამ იცის, ტუფლის ამბავიც და სევედამ ვულში რომ დაიარა! ტუფლი კი იყო დასაბლაღვი, მაგრამ ის მანაც არ დაიძალა.

კედლის გაზეთმაც არ შეიწყარა— მიღეთ, მოედო ხნები და წყენა, — ჩემო ამროსი, დღეს მეგონი კმარა, სხვა დროს განვებრძობთ კვლავ შენზე

ფერა... მაზნალი ბზიკი.

ქმე-ბიჭებზე

გურჯ. სასამართლოში

გრაზა: — ბიჭო, რა ლამაზი დისწული გაყალია! კალე: — გახლავარ ბიჭი, მაშ რა გვერბან?

გრაზა: — ბარიშნაა თუ ვათხოვილი? კალე: — ქვრივია, უღროოდ ვანუტევა საცოდავმა მისმა ქმარმა სული და ანდერძით ორი შვილი დაუტოვა

გრაზა: — ბიჭო, ჩვენ შორის დარჩეს და ძალიან მომწონს ეგ ცუფრუმილი! კალე: — მაგითი რა ვინდა ქვრივი?

გრაზა: — ეგ ორ შვილიანი ქვრივი ყოფილა და მეც შვილებიანი ქვრივი ვარ. კალე: — შენ სადაღური ქვრივი ხარ, ავი შენი ცოლი ცოცხალია!

გრაზა: — ცოცხალია. მაგრამ ჩენთვის მკვდარია, შენ ხომ კარგად იცი, რომ განმორებულები ვარ. კალე: — მეტე?

გრაზა: — მომათხოვე შენი ღამაში დისწული, ისე შევინახავ, როგორც „კუქლას“, ოქროვებში ჩავსვამ!

კალე: — წაიყვანე, მხოლოდ სამაგიეროთ რაც ვთხოვო ამისრულე! გრაზა: — დიდის სიამოვნებით. ჩემი თავი გენაცვალოს!

(საჭმე დაშობადა. დაქორწინდნენ, იქე-აფეს ქული ქერში, ღვინო ყელში, მუშაობას დაწესებულებაში ისევე ძველებურათ განაგრძობენ მოყვრები. გადის დრო).

კალე: — ჩემო ძვირფასო სიძეე, ჩემი დისწული ხომ შენი ნამდგალი ცოლი შეეიქნა, პირობაზე როგორა ხარ, სამაგიეროთ რით მზებენდიერებ?

გრაზა: — რაც ვინდა მთხოვე, შენთვის სულს არ დავიშურებ. კალე: — მე მყავს ცოლის დისწული, საჭმე იმაშია, რომ ჯერ უთუოთ ვერ გაუგია ჩვენს ხელისუფლებას, რომ ჩვენ დავმოყვარდით და ერთ დამწესებულებაში გმუშავობთ, თორემ ამდენი ხანი ერთმანეთს ვაგვაშორებდნენ და ეხლა, ამას რომ შენი ცოლის დისწული მიუშობოთ, მე მგონია არ ივარგებს!

ჩვენს სახელგამს ბევრი წიგნი გამოუცდა, ზოგი ცუდი, ზოგი კარგი. კიდევ ბევრს ვამოსტყენს ჩვენი ბარონის კარგად ყოფნით.

იგი სცილილობს, რომ წიგნი, რომელსაც ბეჭდეს უნაყოფო იყვის ყოველწლიურ. ამი სათვის სახელგამი ხარჯავს გვართან თანხანს, ინახავს მრავალრიცხოვან მოსამსახურეთა კადრს.

სახელგამი ამ მხრივ „დიდ შედეგებს“ აღწევს. რასდენი ფაქტია ჩვენი წიგნების ბაზარზე ამის დახმარებელი! რამდენი წიგნია მის მიერ გამოცემული პირდაპირ „სამაგალითი ქართული“ დეფერული და „მედიით“ კორექტურით, რომლებიც აუცილებლია... დასაწვავია...

ამ ბოლო დროს სახელგამმა კიდევ ერთი დიდი „მიღწევა“ გვჩვენა. მიუღია რა მხედველობაში წიგნის მრავალფეროვნობა, სახელგამს „მეორულია“ მხედველი ხერხი: ერთ სახელწოდების წიგნში — ნაწილობრივ ცხებებიც. ანუ შეიძლება წიგნს სახელი ერქვას თუ გნებავთ!

„სუბტროპიკული ნადაგებობა“ განაყოფრებს საფუძვლები ჩიას კულტურისათვის. (წიგნი პროფ. ა. პოტაპოვისა, გამოცემა სახელგამის, 1932 წ.) და მასში — მეჩვიდმეტე გვერდიდან მე-38 გვერდამდე მეცხვარეობაზე გათხრობა საუბარო დე ახსნა-განმარტება. (იხ. ხსენებული წიგნები).

მეჩვიდმეტე გვერდიდან ასე იწყება: „განსაკუთრებით კი უნდა ითქვას მტკვრზე რომლებიც ცხამ-ოფლით არეული, დასველებული წვიმით ხელს უწყობს მატყლის დამუშავს“... და ასე მეოცდათვრამეტე გვერდამდე, შემდეგ კი ისევ ჩაის მეურნეობაზე იწყება საუბარი.

და მართლაც შედეგა საუკუნოვან, წიგნი გამოდის „მრავალფეროვნად“ (ანუ ჩვენებურად, რომ ესთქვათ „ლომალბი“), სულ რაღაც 48 გვერდიან ბროშურაში მკითხველს შეუძლია „მიიღოს ცოდნა“ „სუბტროპიკული ნადაგებისა“ და „მეცხვარეობის“ შესახებ (მართალია აქ მეორე წიგნის (მეცხვარეობაზე) თავი და ბოლო არ არის, მაგრამ რა ვასაკვირიაო, თავი რომ ქონდა—სახელგამის ზოგიერთ თანამშრომლებს—არც ეს იმეითი კურითია მოხდებოდა!).

ჩვენ ურჩევთ სახელგამს ეს „ახალი გამოკვება“ წიგნის ბეჭდვის მრავალფეროვნობის საჭმეში გაუზიაროს სხვა მეზობელ რესპუბლიკების სახელგამებსაც.

მაიტხველი

კალე: — არაფერიც არ იქნება... ოღონდ ღმერთი გეწყალობდეს, თორემ ეშმაკი რა ფერს მოგვეკამს. ხომ იცი მე ანგარაშს მიწვევს, ვინ რას გამიბედებს, გამიბედებს და მე უჩვენებ მას თვალის სიერა!

გრაზა: — კარგი, გენლობი, ეგრე იყოს. მოიყვანე იმუშაოს. კალე: — თუ შეგვრჩა ეს დრო კარგია, ჩვენს დაწესებულებაში ოჯახი ვაგვართიანეთ და აწი მე ვიცი, თუ შენ რაიმე ვაგვიორდა ჩემი იმედს გქონდეს, მიუხედავად იმისა, რომ მე უფლება მეძლევა შენ-დამხედველობა ვაგვიწიო შენ, მინც რაც უნდა დანახადეთ ჩაიდიწო, ზურგს ავაროდებ, ვითარც არაფერი მომხდარა, მხოლოდ შენ ჩემი დისწულზე და ცოლის დისწულზე იქონიე მზარუნელობა!

გრაზა: — შენ კარგათ იყავი და შენს წინადადებას წინადათ შეგასრულდეს. კალე: — მაშ გაუმარჯოს ჩვენს მილიან ოჯახს სასამართლოში!!

ორბი

— რა დღეს მოვესწარით ქა, ესღა გვაკლდა... გაპკოდა ორი დედაკაცი.

— საწყლედს, სახლი თუ დაეწვია, — რასა ბრძანებთ, ბატონო, დიღოს რომ ტრამვამ ორა კაცი გაიტანა, მაგათი ქმრები ყოფილან.— დამტყიცა ერთერთმა დამსწრემ.

— რას მივდ-მოვდებით, ქმარი კი არა...

— მაშ რა?

— რა და ავირ, იმ საათს ხომ ხედავ?

მიმითითა საათზე.

— მე რე?

— აი, მაგ საათმა წელიწადმა ერთხელ იცის სწორი მუშაობა და ის ცუდად გვაქვს დაცდილი: ან კუდიანი ქაი ამოვიარ დება, ანდა ჩვენს კუთვნილ სურსათს ნიქ რები შეიტყაპუნებენ.

დამსწრეებში საცილი ატყდა და გზას გაუდგენ.

— 1 —

ოკორტუნისტი და ახალი სესხი

— რას სჩადიან ვერ გამოვიცა, საქართველოს რუკა- სკელოიან? აფსუსს, საუკუნოებით ხელუხლებელი რუკაჲ! — ამბობთა მირყევადი ინჟ. კობაძის პროექტის შერახებ, რომელიც ითვალისწინებს მდინარეების შეერთებას.

— რაო!... ახალი სესხიო?... მოშები მოითხოვენო... პირში ვნას ვერ იმაურებენ? — ოპორტუნისტობდა მერყევადი, როცა წაიკითხა გაზეთში შეოთხე დამამთავრებელი წლის სესხის გამოშვების შესახებ.

— აბა ვნახოთ თუ კაკალი (ნიგოზი არ იგეგონოთ) კაცი მოაწერს ხელს.

— რატომ სერაფიონ! — შემეკითხა ამხანაგი.

შენი თვალთ ნახავ თუ მოაწერს კაკალი კაცი.

— ამხანაგებო, ვინა ხართ მომხრე სესხზე თვენახევარზე მოვაწეროთ ხელი! — შეეკითხა კრებას თავმჯდომარე.

ყველამ ასწია ხელი.

— წინააღმდეგი ვინ არის? ერთი თითიც არ აწეულა.

მერყევადი სკამზე გაეკრა. შიი ხედ მოიხედა. გასაპარავ გზას დაუწყო ძებნა.

კრების შუა ადგილას აღმოაჩინეს ცარიელი სკამი, რომელზედაც მერყევადი იჯდა.

— ალბათ სკამების ქვეშ გაძვრა, თორემ აქეთ რომ გამოველო, შეგამჩნევდი! — იტყობდა მერყევადის გვერდში მჯდომი მუშა.

კალგოსანი.

კაბალჩიჩის ხევიან ჩამოვიარე (რე, გზის გადაღმა) კერავლიას სახლის წინ, საუკუნეებით შეუცვლელ ხეებში ღორები ჩაყრილყვენ და რაღაც სერიოზული „საუბარი“ ჰქონდათ.

— ამხანაგებო!, — დაიწყო ერთმა: ეს გაუმარჯოს იმას, ვინც ჩვენ კურორტი მოგიწყო და ამ სიტყვებში თავს მოგვინერად გვაგამნობინებს. მართალია ამ ქუჩაზე მტკვრებ მუშებს არ მოსწონთ ეს ამბავი. მაგრამ ნურას უკაცრავად, თუ ჩვენ ხორცი უფვაოთ, სუფთად ცხოვრებას უნდა დასთმონ — სთქვა ღუტრა ფრატუნამ და მარჯვენა წინაფეხის მოკეცილი ლაფში ჩაგორდა.

„სიტყვის“ დამთავრებისთანავე კბაყოფილების ნიშნად სხვა ღორებმა მხიარული ღრუტუნე მორთეს და ტლაპოში უფრო ღრმად ჩაყვირნეს.

შარაშში

გახლავართ ბიჭი, ვმსახურობ ლუღის გამყიდველ ნოქრად, და ფულებს ვხვეტავ ყოველდღე თავზე საყრელად, ოხრად.

არ მისწავლია, მაგრამ რა! წიგნი თვალთ არ მინახავს,

მაგრამ დახედეთ ამ მუცელს, ჩემი ბღალი ვინა ხართ!

ლუღს ვყიდი ჭიქას მანეთად, ნახევარი კი ქაფია,

ვუსხამ და ვუსხამ, ტყავს ვაცლი მარვლიანსა და კაბიანს.

სწრაფია ჩემი ხელები, თვალს ვერ მოასწრებს კონტროლი,

მით უფრო, როცა დამდგარა სიტხის და ბუღის გასტროლი.

რასაც ერთ დღეში გავყიდი, იმის ნახევარს მთლიანად,

ჯიბისკენ გადავავ წავნი ჩემმა შხემ, ლაზათიანად.

დიდი ხანია ჩემს თარეშს, დღემდის ვერავინ მიაგნო,

მიტომაც არის გავებდე შენ ვესაუბრო ნიანგო, —

და თუ შენც პასუხს არ მომთხოვ, ლიპს გეფიცები ელოდეთ

რომ მალე მთელი ქვეყანა ალბად გახდება მელოიდურ.

ლუღაჟა.

ფეოქსიდი, ოზურგეთის რაიონი უგზო-უკელოდ დაიკარგა სამკითხველოს გამგე ბენია. ხმები გაცრეკელდა თითქოს იგი—ჩვეულებრივ გაღვიშილი წასულა „კაბიანებზე სანადიროთ“ და აღარ დაბრუნებულა. კვლევა-ძიება სწარმოებეს.

ახალი „მკლავაჰმ

სოფ. დიდი-მანი, (ჩოხატაურის რაიონი) პარტ. უჯრედის მდივანმა კოლა რამიშვილმა შეიმუშავა „სამუშაო გეგმა“, რომლისაგან ჯერჯერობით განახორციელა: მუდმივი ლოთობა და შემდეგ „ნაგანის“ გასროლა, კოლმეურნე გლეხებისათვის შრომის ხელფასის არ მიცემა, გლეხობისათვის მიღებულ ხორბლეულის ქვლებებისათვის და ძმა-ბიჭებზე გაცემა, პროფკავშირის ხაზით მუშაობის უარყოფა, სამსახურის საათებში სერიოზობა; კოლა გეგმის ასე ბრწყინვალედ შესრულებისათვის წარდგენილია ჯილდოზე.

გაზრმანა.

გაღლაკი — (ქუთაისის რაიონი) კოპერატივის სალონიდან უხილავი მანქანის საშუალებით გაფრენილ იქნა 800 მანეთი. ბოროტი ენების დასტურით გაფრენა მოწყობილი არის კოლა. გამგეობის თავმჯდომარის მიშასი და საპაიო მუგიონის გამგის აბესალომის მიერ.

დაჯილდოება

შოკაპანი. დაბურულ სასადილოს გამგე წარდგენილია ჯილდოზე, რომელმაც სასადილოში „იშვიათი“ წესრიგი დაამყარა—როგორც არის — უსუფთაობა, რძე-ნარევი წყალის გაყიდვა, ხორც-ნარევი ბუხების კერძის დამზადება და სხვა.

თავდასხმა

ამბროლაური (რაჭა) სოფ. სხვა ვის სკოლის ეზოს შეესია ღორების ჯოგი რომელიც დაპყრობით ემუქრება სკოლის შენობას. სკოლის გამგემ გაქვეით თავს უშველა. თემსაბჭოს თავმჯდომარის აზრით-ვინაიდან ღორებისათვის საჭირობინების ნაკლებობაა სოფელში დასაშვებია, რათა უკანასკნელმა თავი შეაფაროს სკოლის შენობას.

ჩემდასცნისაბუნ. უფრ. „ნაიანი“ №9 5 ში ტყიბულის საავადმყოფოს შესახებ მოთავსებულ წერილში აღნიშნული ცნობა მხმბა ტყიბულის მიღვივის რაისამმართველოს უფროსის ყოფ. თანაშემწე ჩიმომანს, და არა მიღვივის უფროსს.

5 წყარი
4 წყალი

მე-3 ბაჭყალსუფიტი
წყალი

მე-4 დამამთავრებელი
წყალი

— ამ ნაქალის უმეტესობა ტემპებს მოუმატებს და მათი ენერჯიით, წარმატებით მივალ-
წვით მიზანს!